

درجه

امیر دژاکام در مراسم گشایش مکیب:

ما فهم مشترکی از سیل نداریم

گروه هنر: مراسم گشایش نمایش «مکیب» به نویسندگی و کارگردانی امیر دژاکام که از ساعت ۱۹:۳۰ جمعه ۱۶ فروردین پذیرای تئاتردوستان در سالن یک تماشاخانه شهزاد شده است، شامگاه جمعه برگزار شد و در آن دژاکام از فهم مشترک انسان‌ها در تئاتر گفت که از آن غفلت شده و به همین دلیل ما فهم مشترکی از سیل نداریم.

امیر دژاکام پیش از شروع اجرا گفت: این‌طور معمول شده که در شروع هر نمایش، برای آن افتتاحیه‌ای برگزار می‌کنند. دلم می‌خواست این نمایش را کلمه افتتاح کند. دلم می‌خواست واژگانی درخوکنسار هم بنشینند و این واژگان نمایش را افتتاح کنند. امروز دلم می‌خواست درباره این صحبت کنیم که ما به‌طورکل چرا نمایش یا تئاتر کار می‌کنیم؟ تئاتر هنری برای سرگرمی، آموزش، اندیشیدن یا مواردی دیگر است؟ چرا شما به عنوان تماشاگر به سالن نمایش می‌آید؟ از ما چه انتظاری دارید و ما چه باید بکنیم؟

دژاکام در ادامه توضیح داد: ما انسان‌ها همواره هنگامی که تجربه‌ای به دست می‌آوریم، می‌فهمیم؛ یعنی فهم ما حاصل تجربه‌های ماست که می‌تواند با واسطه یا بدون واسطه ایجاد شده باشد. اکثر ما به تجربه‌های علمی با واسطه و بدون واسطه باور داریم. به نوعی از این طریق به فهم می‌رسیم و چون تجربه‌هایمان از پدیده‌های مختلف متفاوت بوده است، فهم ما نیز متفاوت می‌شود. برای مثال فهم ما از مادر متفاوت است؛ چراکه معنی کلمه مادر برای بچه‌ای که مادرش او را سرسره گذاشته، با بچه‌ای که مادرش سال‌های سال او را در آغوش گرفته متفاوت است. در نهایت می‌توان این‌طور نتیجه گرفت که فهم ما از دانش و هنر متفاوت است و به همین دلیل تعارض، درگیری و جنگ داریم.

دژاکام ادامه داد: تئاتر تجربه خیالی را در اختیار یک ملت قرار می‌دهد و به این صورت یک ملت ۲۰ساله، ۵۰ ساله می‌شود؛ اما ما آن را از دست داده‌یم و در حال حاضر آن را نداریم. در واقع اکنون ما سرگرمی داریم؛این کارگردان در بخش دیگری از صحبت‌های خود بیان کرد: دلم نیامد در افتتاحیه نمایش مکیب از شرایط کشورم و غمی که روی دل‌هایمان وجود دارد، حرف زنم. دلم نیامد درباره روح سخت و سنگینی که در همه ما وجود دارد، حرف زنم. سیل درناکی که همه ما را دربر گرفته است؛ چه آنهایی را که به صورت مستقیم با آن مواجه‌اند و چه افرادی که به صورت غیرمستقیم درگیرش هستند. اگر ما از سیل فهم مشترک داشتیم، امروز این اتفاق نمی‌افتاد. ما فهم مشترک از سیل نداریم و هرکدام یک چیز می‌گوییم؛ در نتیجه حتی کارهای درست در میان کارهای دیگر باطل می‌شود.وی افزود: دلم نیامد امروز درباره گرانی‌ها و بی‌کاری حرف زنم. خیلی گشتم تا امروز یک کارگر بی‌کار نمایش را افتتاح کند، چند نفری را پیدا کردم ولی روی آمدن به صحنه را نداشتند و گفتند آقای دژاکام بایامم روی صحنه چه بگویم؟ بگویم بی‌کاریم و می‌خواهیم نمایش شما را افتتاح کنیم. گفتم حداقل بیایید و بگویید تا ما بدانیم کسانی هستند که در این جامعه کار ندارند، ولی نشد و من ترجیح دادم تا این نمایش را با کلمه افتتاح کنم؛ کلمه فهم مشترک.

خوانش تازه

او که این نمایش را «مکیب به روایت امیر دژاکام» می‌خواند، درباره خوانش خود از نمایش‌نامه شکسپیر گفت: زمانی که تمرین «مکیب» را شروع کردم، قرار بود «مکیب» شکسپیر را اجرا کنم؛ اما در تمرین آرام آرام خوانشی دیگر به وجود آمد و نگاهی دیگر شکل گرفت که منجر به دوباره‌نوشتن تمام متن شد و «مکیب»ی که اکنون می‌بینید، نوشتن من است و به عبارتی بهتر است بگویم «مکیب به روایت امیر دژاکام؛» چون از ابتدا تا انتها به دست من نوشته شده است.

او ادامه داد: می‌دانید که شکسپیر و به‌ویژه «مکیب» پر از تغزل و شاعرانگی و پر از فضاهای سنگین، تراژیک، تلخ و سرد و بعضی جاها نیز پر از شور عاطفی و حماسی است. من کلمه را وارد کردم و این ورود برایم بسیار سخت بود و ذره‌ذره رخ داد. قراردادن درام متکی بر کلمه و تئاتر فیزیkal اتفاقی بود که برای خود من نیز تازگی داشت و به نظرم «مکیب» از این لحاظ اثری منحصربه‌فرد است. این منحصربه‌فردبودن امتیاز تلقی نمی‌شود و مثلاً به معنای خارق‌العاده‌بودن نیست، ولی منحصربه‌فرد است. چیزی که من انجام دادم، سفری بود پر از کشف، ندانستن و سؤال و برای من «تئاتر» بود و به هیچ عنوان بی‌بنیس و تجارت نبوده و نیست؛ نه این اثر و نه آثار دیگرم. اگر قرار باشد روزگاری تئاتر تجاری کار کنم، قطعاً اعلام می‌کنم در حال تئاتر تجاری کارکردن هستم تا بتوانم سرمایه «تئاتر خودم» را به دست بیاورم. این نکته را در یکی، دو جای دیگر هم گفته‌ام که شاید روزگاری مجبور شوم تئاتر تجاری کار کنم تا بتوانم «تئاتر خودم» را روی صحنه ببرم.

گروه هنر: محوطه تالار وحدت روز گذشته، میزبان بسیاری از چهره‌های فرهنگی کشورمان بود و انبوه مردمانی که برای بدرقه جمشید مشایخی به خانه ابدی آنجا جمع شده بودند. شاید هیچ جمله‌ای به اندازه صحبت‌های کوتاه علی نصیریان نمی‌توانست اندوه ازدست‌دادن جمشید مشایخی را توصیف کند. نصیریان در حالی دوست دیرینه‌ای را بدرقه کرد که از تلخی روزهای ازدست‌دادن تمامی خاطرات و آدم‌های مهم زندگی‌اش حرف می‌زد. نبود همسرش، عزت‌الله انتظامی، داوود رشیدی و حالا جمشید مشایخی او را خسته‌تر و شکننده‌تر کرده بود و تالار وحدت برای او همچنان صحنه هنرمندی جمشید مشایخی بود.

شهرام گیل‌آبادی در ابتدای این مراسم در سخنانی کوتاه گفت: «فقدان بارز عشق و محبت زنده‌یاد جمشید مشایخی به مردم، برای خانواده بزرگ تئاتر جبران‌ناپذیر است. آخرین وصیت مشایخی این بود که باید قلمبان را بشویم و در خدمت مردم باشیم. ما نیز باید یاد بگیریم در کنار مردم باشیم و خانواده تئاتر به خود می‌بالد که در شرایط سخت در کنار مردم باشد و در شرایط سختی که مردم ما امسال شروع کردند کنارشان باشد.»

ایرج راد، رئیس هیئت‌مدیره خانه تئاتر، نیز در صحبت‌های کوتاهی گفت: «درانه دیگری از عالم هنرهای نمایشی از میان ما رفت. عزیزانی که سال‌ها عاشقانه برای هنر کار کرده‌اند از میان ما می‌روند و مشایخی نیز رفت. صحنه تئاتر برای او صحنه مقدسی بود و با عشق کار می‌کرد و همیشه می‌گفت خاک پای مردم ایران است و بیش از ۶۰ سال از عمر خود را وقف هنر کرد. جمشید مشایخی در تاریخ هنر و تئاتر کشور زنده و جاویدان خواهد بود. باید مکان‌هایی به نام این بزرگان نام‌گذاری شود، مانند سینماها یا محلاتی که این هنرمندان در آن زندگی می‌کنند. خواسته‌ایم تا خیابان «ج» هم که محل زندگی جمشید مشایخی بود به نام این هنرمند نام‌گذاری شود.»

محمدرضا جعفری جلوه، مدیر شبکه دو سیما، نیز در ادامه این مراسم در سخنان کوتاهی ضمن اشاره به منش و اندیشه جوانمردانه جمشید مشایخی تأکید کرد: این‌هنرمند پهلوانی را نه بازی که زندگی کرد.

حمیدرضا نوربخش، مدیرعامل خانه موسیقی، نیز ضمن تسلیت در سخنانی گفت: با آغاز سال نو، مردم درگیر سیل ویرانگر شدند و در آخر نیز استاد جمشید مشایخی را از دست دادیم. همه می‌دانند این هنرمند چه منش و شخصیتی داشت. ما باید از این هنرمند درس جوانمردی یاد بگیریم. وی افزود: متأسفانه این اواخر در فضای مجازی از کلماتی استفاده

هنر

مشایخی در خانه ابدی

عکس: کیانوش صمیمیان، ایلاتا

مدیریت و منابع، محمدرضا جعفری جلوه؛ مدیر شبکه دو سیما، احمد مسجدجامعی؛ رئیس کمیته فرهنگی شورای اسلامی شهر تهران، فرزند زنده‌یاد جمشید مشایخی در سخنانی گفت: دوست داشتم از مردم مهربان که قدر هنر و هنرمند را می‌دانند تشکر کنم.بی شک پدرم بسیار خوشحال است که شکوه حضور مردم را می‌بیند.

او ادامه داد: پدر همیشه می‌گفت که خاک پای مردم است، هرچند خیلی‌ها به این حرف او ایراد می‌گرفتند. خیلی دوست دارند بگویند جمشید مشایخی کمال‌الملک سینمای ایران است، اما جمشید مشایخی، جمشید مشایخی سینمای ایران است، ما در عرصه نقاشی کمال‌الملک داشتیم.

در ادامه این مراسم با برگزاری نماز میت بر پیکر جمشید مشایخی به امامت حجت‌الاسلام سیدمحمدود دعایی به پایان رسید و پیکر این بازیگر به خانه ابدی در قطعه هنرمندان تشییع شد. سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیدمجتبی حسینی، معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، حسین انتظامی؛ سرپرست سازمان سینمایی، علی‌اصغر کاراندیش؛ معاون توسعه

مراسم تدفین جمشید مشایخی در خانه ابدی

اجراهای فروردین ۹۸

از سیمین و فرزنان تا زایش

روی صحنه خواهد بود، در سه روز نخست اجرا با تخفیف ۲۰ درصدی قیمت بلیت همراه است.

بی‌صدایی در تالار سایه

«بی‌صدایی» عنوان تازه‌ترین نمایش تالار سایه مجموعه تئاتر شهر است که از دوشنبه، نوزدهم فروردین، به کارگردانی آزاده شاهمیری اجرای خود را آغاز می‌کند.

نمایش «بی‌صدایی»، به نویسندگی سهیل امیرشریفی و آزاده شاهمیری از دوشنبه، نوزدهم فروردین، اجرای خود را به کارگردانی آزاده شاهمیری در تالار سایه مجموعه تئاتر شهر آغاز می‌کند. در این اثر نمایشی شادی کرمرودی و آزاده شاهمیری به‌عنوان بازیگر حضور دارند.

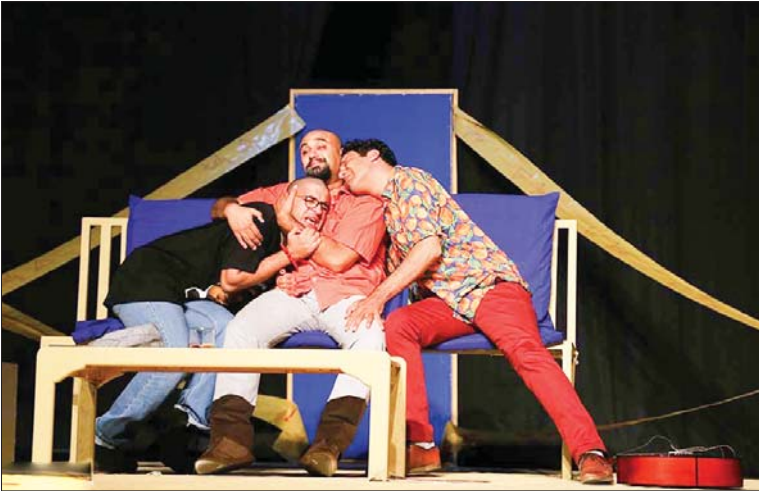
در این مراسم که ساعت ۱۹:۳۰ و پیش از اولین اجرای نمایش در تالار قشقایی برگزار خواهد شد، مرضیه برومند، کارگردان شناخته‌شده سینما و تئاتر عروسکی و هنرمندانی مانند میترا حجار، افسانه چهره‌آزاد و شاهرخ فروتنیان با امضای پوستر و ایراد سخن، اجرای عمومی این نمایش را به طور رسمی اعلام می‌کنند.

نمایش عروسکی «سیمین و فرزنان» بر اساس منظومه «روسلان و لیودمیل»، نوشته آleksander پوشکین و با نویسندگی و کارگردانی فهیمه عابدینی روی صحنه می‌رود.

در خلاصه داستان این نمایش آمده است که سیمین در شب عروسی‌اش با فرزنان، کم می‌شود و فرزنان راهی پرفرازونشیب را برای یافتن او آغاز می‌کند.

در این نمایش عروسکی فهیمه عابدینی و صادق صادقی‌پور به‌عنوان بازی‌سازان حضور دارند. نوازندگان موسیقی آرش لطفی و مانا جوادی می‌کنند. طراحی و ساخت عروسک را رفعت هاشمی‌سی‌سخت، مرضیه سرمشقی و طراحی و ساخت دکور را بابک جوانمرد و صادق صادقی‌پور و طراحی و دوخت لباس را الهه میرزایی و هانیبه زمحتکش (خنده باران) برعهده دارند.

این نمایش که از ۱۸ فروردین تا ۱۳ اردیبهشت‌ماه در ساعت ۲۰ و در سالن قشقایی مجموعه تئاتر شهر

از ۱۹ فروردین‌ماه ساعت ۱۹:۴۵ در سالن دکتر ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه خواهد رفت.

غلامرضا لبخندی در تالار سمندریان

پیش‌فروش بلیت نمایش «غلامرضا لبخندی» به کارگردانی کهید تاراج آغاز شد.

نمایش «غلامرضا لبخندی» به نویسندگی و کارگردانی کهید تاراج از ۱۸ فروردین در سالن استاد حمید سمندریان ساعت ۱۹:۱۵ به روی صحنه می‌رود.

تینو صالحی، بهروز پناهنده، الهام شعبانی، غزاله جزایری، لبخند بدیعی، رضا بهرامی، حمید ملاحسینی، سمیه برجی، نجلا نظریان، مسعود انتظاری و غزاله رشیدی بازیگران نمایش غلامرضا لبخندی هستند.

تاراج پیش از این نمایش‌های «قهوه تلخ»، «جواده»، «سوگواری قبل از مصیبت»، «ناتمام»، «عبدل میمون لات یا کوتاه» را به صحنه برده است. نمایش غلامرضا لبخندی به قتل‌های زنجیره‌ای غلامرضا خوشرو معروف به خفاش شب در سال ۷۶ پرداخته و در همایش ملی اکبر رادی در سال گذشته نامزد دریافت بهترین نمایش‌نامه شده بود.

«اکتورز استودیو» در تماشاخانه ملک

نمایش «اکتورز استودیو» به نویسندگی و کارگردانی افشین واعظی از ۱۸ فروردین ماه در تماشاخانه ملک به روی صحنه می‌رود. در خلاصه این نمایش آمده است: رسیده و نرسیده می‌میریم.

عباس خداوردیان، سعید عظیمی، محمدرضا فوج، وهاب امین‌الرعیای، سپیده ییگرلی، محمدرضا علیپور، سیاوش قلعه‌وردی، کامران هوشمندیان، مهتاب کیان، حامد شریف‌پور، پروین صائی، نستر محمدی، امید رضایی، پوریا دژپور، علی پسیان، محمد تیموری، عاطفه غلامپور، الهه اقدام، امیر بشیره‌نژاد، یاسمن آریانی، آرزو ایرانخواه، سوسن برومند، آذین دشتی، شادی مهدی‌خانی، رضا طالبی، محمدعلی بهداد، محمد کریمی، نازنین دیده‌ور، محمد سپهری، پریسا جلالی، پانی افشاری، مهدیه

عکس: هدا، ایران تئاتر

زیر آسمان فیروزهای

فروش عکس‌های یک کارگردان ایرانی در نیویورک

گروه هنر: دو اثر از مجموعه عکس‌های مهدی کریم‌پور با عنوان «نه شبانه و یک روز» در حراج شناخته‌شده بونامز نیویورک به حراج گذاشته شد. دو اثر با عنوان «شام آخر» و «آخرین دستاویز» با قیمت ۲۰۵ میلیون تومان به فروش رسید، مهدی کریم‌پور (کارگردان سینما و تلویزیون) که کار خود را با عکاسی و مستندسازی شروع کرده، پس از سال‌ها تجربه فیلم‌سازی، این مجموعه عاشقانه را کارگردانی کرده است.

«نه شبانه و یک روز» روایتی از ۱۰ شعر عاشقانه پارسی از ۱۰ شاعر کهن و معاصر ایران است که با اولین حضور خود در بخش جهانی بونامز نیویورک به نمایش درآمد و چکش حراج خورد. کریم‌پور را می‌توان اولین هنرمند ایرانی دانست که عکس‌هایش به حراج نیویورک راه پیدا کرده و در کنار سایر هنرمندان جهانی قرار گرفته است. پیش از او، آثاری از عباس کیارستمی در بونامز لندن به فروش رفته بود.

بونامز یکی از معروف‌ترین حراج‌های شناخته‌شده بین‌المللی آثار هنری در کنار کریستیز و ساتیز است که هنرمندان سرشناسی مثل اندی وارهول، گاسپار فلیکس تورناکون، جان هاگمیر، هنری کارتیه‌برسون و … با آثارشان در دوره‌های مختلف آن شرکت داشته‌اند.

به زودی آثار کریم‌ور از همین مجموعه، در نمایشگاه بین‌المللی «عکس لندن» که یکی از معتبرترین رویدادهای هنری اروپاست به نمایش گذاشته خواهد شد.

اعلام ۳ فیلم دیگر جشنواره جهانی فجر

گروه هنر: اسامی سه فیلم از مجموعه فیلم‌های حاضر در بخش «نمایش فیلم‌های کمدی معاصر» سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر اعلام شد.

فیلم‌های سینمایی «قاچاق هندریکس»، ساخته ماریوس پیه ریدس، «لایکو - یک کولی در فضا»، ساخته بلاژ لانگیال و «با آدولف چطورین؟»، ساخته زونکه وورتمن سه فیلم کمدی از مجموعه فیلم‌های حاضر در بخش «نمایش فیلم‌های کمدی معاصر» هستند که در سی‌وهفتمین دوره از جشنواره جهانی فیلم فجر به نمایش درخواهند آمد.

بقیه آثار این بخش متعاقبا اعلام خواهد شد. فیلم سینمایی «قاچاق هندریکس» Hendrix Smuggling (۲۰۱۸) اولین فیلم بلند ماریوس پیه ریدس است که در سال ۲۰۱۸ در قبرس ساخته شده.

در خلاصه داستان این فیلم آمده است: تمام برنامه‌های آهنگ‌سازی که قصد ترک قبرس را دارد به دنبال فرار سکش به بخش ترک‌نشین به‌هم می‌ریزد…

این فیلم اولین ساخته بلند ماریوس پیه ریدس، تهیه‌کننده مشهور اهل قبرس است. درباره این فیلم که برنده جوایزی از جشنواره‌های بین‌المللی فیلم مانند تسالونیکی، تریانکا و پالم اسپرینگز شده، نقدهای مثبتی در رسانه‌های جهان نوشته شده است.

فیلم سینمایی «لایکو - یک کولی در فضا» Lajko - Gypsy in Space (۲۰۱۸) یک کمدی سیاه و اولین فیلم بلند بلاژ لانگیال، کارگردان مجارستانی در سال ۲۰۱۸ است.

در خلاصه داستان این فیلم آمده است: در سال ۱۹۵۷ اتحاد جماهیر شوروی تصمیم گرفت که فردی از مجارستان را رهسپار ماه کند. در میان مجارها، فردی به نام لانوش سربان برای این منظور در نظر گرفته می‌شود. همه او را به اسم لایکو می‌شناسند و به او لقب کولی داده‌اند. او هوانوردی است که سفر به ستارگان و آن‌سوی ابرها برایش جدایی فوق‌العاده دارد.

فیلم سینمایی «با آدولف چطورین؟» How About Adolf ? (۲۰۱۸)، به کارگردانی زونکه وورتمن، بر اساس نمایش‌نامه‌ای فرانسوی با عنوان «اسم»، نوشته متیو دلاپورته و الکساندر دو لا پتولیه ساخته شده است.

زونکه وورتمن سازنده آثار مهمی مانند «معجزه برن» در سال ۲۰۰۳ است که در همان سال جوایز تماشاگران جشنواره لوکارنو و جشنواره سانفرانسیسکو را دریافت کرده.

فیلم «با آدولف چطورین؟» پیش از این در جشنواره کلن شرکت کرده است. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: در یک گرمدهایی کوچک خانوادگی، مردی اعلام می‌کند که همراه با همسرش نام فرزندی را که در انتظارش هستند، برگزیده‌اند.

آنها نام آدولف را انتخاب کرده‌اند؛ نامی منفور و مغضوب که از زمان پایان جنگ در سال ۱۹۴۵ بر هیچ کودکی گذاشته نشده است. این موضوع باعث مجادلاتی بی‌پایان در بین اعضای خانواده می‌شود که مقدمه‌ای برای افزایش رازهایی دیگر است.

سی‌وهفتمین دوره جشنواره جهانی فیلم فجر از ۱۸ تا ۲۶ آوریل ۲۰۱۹ (۲۹ فروردین تا ۶ اردیبهشت ۱۳۹۸) به دبیری رضا میرکریمی در تهران برگزار می‌شود.